

Φως και σκότος.

Γράφει ο Απόστολος Παπαδημητρίου.

Το νέο έτος εισήλθε με κακά προμηνύματα, αφού προηγουμένως ο ερχομός του πανηγυρίστηκε με ενθουσιασμό και φωτοχυσίες στον «χριστιανικό» κόσμο, ο οποίος και έχει επιβάλλει, μέσω της ισχύος του και της τεχνολογίας, το ημερολόγιό του. Οι ΗΠΑ ανακοίνωσαν επίσημα την οργάνωση της δολοφονίας διακεκριμένου Ιρανού αξιωματούχου. Μάλιστα έγινε γνωστό ότι τη διαταγή έδωσε ο ίδιος ο πρόεδρος της χώρας. Τι άραγε σημαίνει αυτό; Ότι ο πρόεδρος καθορίζει την πολιτική σ' αυτή τη χώρα; Είναι θλιβερό να το δέχονται αυτό οι ενημερωμένοι πολίτες του κόσμου, δεδομένου ότι αρκετοί πρόεδροι υπήρξαν εμφανώς ανεπαρκείς και με έντονα τα ενδιαφέροντα εκτός της πολιτικής. Ακόμη και ο μύθος της υπερδύναμης τελεί υπό κατάρρευση. Μάλιστα τον καιρό αυτό έντονη είναι η κινητικότητα στις ΗΠΑ για παραπομπή του προέδρου με το αίτημα της καθαίρεσης από το αξίωμά του. Μήπως λοιπόν ο Τραμπ ενέδωσε σε εκβιασμό για τη διατήρηση του θώκου; Αλλά τότε τίθεται ένα ειπωμένο και στο παρελθόν ερώτημα: Ποιος κυβερνά αυτή τη χώρα; Δεν είναι δύσκολο να απαντήσουμε: Το τραπεζικό κεφάλαιο.

Στην ιστορία του ανθρώπου ακόμη και ο πιο ισχυρός αισθάνεται την ανάγκη να δικαιολογήσει την καταδικαστέα πράξη του. Στην περίπτωσή μας οι ΗΠΑ δήλωσαν ότι ο δολοφονηθείς διατελούσε αρχηγός

της οργάνωσης «Φρουροί της επανάστασης». Καθώς αυτό περνά ασχολίαστο, ασφαλώς θα σχηματίσουν πολλοί την εντύπωση ότι το Ιράν σκοπεύει να επεκτείνει την επανάσταση, που ανέτρεψε τον αμερικανόδουλο Σάχη και πέραν των συνόρων του. Έχει πράγματι τη διάθεση αυτή το κράτος, στόχος των δυτικών, που δοκιμάζεται από τον αποκλεισμό τους; Και αν πράγματι έχει τη διάθεση, έχει και τη δύναμη; Ας σημειωθεί ότι οι φιλοϊρανοί σίιτες του Ιράκ απέκτησαν ισχύ με τη βοήθεια των ΗΠΑ, μετά την κατάρρευση του καθεστώτος Σαντάμ! Εκείνο που αποσιωπήθηκε παντελώς από τα δυτικά ΜΜΕ είναι η συρρίκνωση του χριστιανικού πληθυσμού του Ιράκ κατά εκατομμύριο περίπου υπό το νέο καθεστώς. Αναγκάστηκαν να μεταναστεύσουν τελούντες υπό διωγμό κυρίως από το ισλαμικό χαλιφάτο, που δυναμώθηκε με τη στήριξη των ΗΠΑ και άλλων δυτικών χωρών, αλλά και από τη σιιτική κυβέρνηση. Αυτοί όμως δεν είναι άνθρωποι ίσης αξίας με κάποιον Αμερικανό εργολάβο, που δολοφονήθηκε στο Κιρκούκ εν υπηρεσία των συμφερόντων του αδηφάγου κεφαλαίου! Βέβαια πρόβαλαν και άλλη δικαιολογία για τη δολοφονία του Ιρανού. Σίιτες είχαν το θράσος να επιτεθούν στην αμερικανική πρεσβεία της Βαγδάτης, μετά από αεροπορική επιδρομή δυνάμεως των ΗΠΑ κατά της Χεζμπολάχ, η οποία μάχεται στηρίζοντας τον Άσαντ στη Συρία. Μπορεί να τα «βρήκαν» ΗΠΑ και Ρωσία, αυτό όμως δεν σημαίνει ότι δεν είναι επιθυμητή η εξόντωση των αδυνάτων συνοδοιπόρων των εχθρών! Και τίθεται το ερώτημα: Γιατί οι ΗΠΑ δεν παραχωρούν και πάλι την εξουσία του Ιράκ στους Σουνίτες, τους πιστούς στη Δύση; Μήπως ευνοούν την πρόκληση γενικευμένης σύρραξης να τη δώσει το Ιράν, ως ηγέτιδα δύναμη των σιιτών από τον περσικό Κόλπο μέχρι την Υεμένη;

Οι αξιωματούχοι του Ιράν αντέδρασαν με οργή στη δολοφονία και δήλωσαν αποφασισμένοι να λάβουν εκδίκηση! Τι άραγε εννοούν; Θα πλήξουν κάποιους στόχους, μέσω τρομοκρατικών ενεργειών, και τί είδους στόχους; Μέχρι σήμερα τα τρομοκρατικά κτυπήματα με θύματα αθώους εν πολλοίς προκλήθηκαν από σουνίτες. Είναι σε θέση το Ιράν να πλήξει άλλου είδους στόχους, όπως πετρελαϊκές ή, το πλέον επικίνδυνο, στρατιωτικές εγκαταστάσεις; Ας θυμηθούμε ότι πρόσφατη υπήρξε η καταγγελία ότι το Ιράν προκάλεσε ανάφλεξη εγκαταστάσεων διυλιστηρίου στη Σαουδική Αραβία, την πλέον πιστή «σύμμαχο» των ΗΠΑ. Γιατί, πέρα από τη φραστική καταγγελία του ενόχου, δεν υπήρξε τότε άλλη αντίδραση; Ας μη λησμονούμε ότι το Ιράν αποτελεί στόχο

επέμβασης των ΗΠΑ από δεκαπενταετίας, λόγω του πυρηνικού του προγράμματος. Ας σημειώσουμε ότι είναι από τις ελάχιστες χώρες, οι οποίες ονειρεύονται πόλεμο κατά του Ισραήλ, το οποίο στηρίζουν κατά τρόπο προκλητικό οι δυτικές χώρες. Αλλά το Ισραήλ, ο αφανής πρωταγωνιστής, είναι ήδη πυρηνική δύναμη και ασφαλώς σε περίπτωση που δεχθεί επίθεση δεν πρόκειται να αφεθεί μόνο του. Τον τελευταίο καιρό επήλθε κάποια προσέγγιση του Ιράν με την Τουρκία, ισχυρή δύναμη στο σουνιτικό ισλάμ. Παράλληλα η Τουρκία φαίνεται να προκαλεί με τις κινήσεις της και τις ΗΠΑ. Είναι δυνατή η συγκρότηση πανισλαμικού μετώπου κατά της Δύσης και του Ισραήλ; Το θεωρούμε εξαιρετικά δύσκολο. Μελετώντας την ιστορία των σταυροφοριών εντυπωσιαζόμαστε για τις ανίερές συμμαχίες μεταξύ Φράγκων και μουσουλμάνων κατά Φράγκων και μουσουλμάνων, για να δειχθεί περίτρανα ότι οι πόλεμοι δεν έχουν ως αιτία τη θρησκευτική αντιπαράθεση, αλλά τη φιλοδοξία και τη φιλοχρηματία. Ήδη έγινε αισθητή η άνοδος της τιμής του πετρελαίου.

Δεν έχει παρέλθει το εορταστικό δωδεκάημερο της Χριστιανοσύνης την ώρα που γράφονται τούτες οι γραμμές. Σήμερα ο Χριστός, οδεύοντας από ταπείνωση σε ταπείνωση, μετά τη γέννησή του σε στάβλο ζώων, έρχεται να αγιάσει με το βάπτισμά του τα ύδατα. Γι' αυτό και εμείς οι ορθόδοξοι χριστιανοί αποκαλούμε τα Θεοφάνεια και ημέρα των Φώτων. Όμως πολύ απέχουμε από του να είμαστε μιμητές του διδασκάλου μας. Η ισχυρή σήμερα ορθόδοξη Ρωσία εκδηλώνει επίσης προκλητική πολιτική συμπεριφορά προς εξυπηρέτηση των συμφερόντων της. Για το συμβάν περιορίστηκε σε δήλωση ότι αυτό πιθανόν να συμβάλει στην έξαρση της έντασης στη Μέση Ανατολή. Τα Χριστούγεννα εορτάστηκαν με τρόπο νεοπαγανιστικό με φωτοχυσίες και προσφορά λατρείας στην κατανάλωση, ως την κατ' εξοχήν θεότητα του καπιταλιστικού κόσμου. Τα διάφορα στοιχεία, που έχουν υποκαταστήσει τους καλικάντζαρους της λαϊκής μας παράδοσης, δεν τρόμαξαν από τον αγιασμό. Μένουν ακλόνητοι δυνάστες των ψυχών μας. Ανταλλάξαμε ευχές για υγεία και έτη πολλά, θεωρώντας δεδομένη την ειρήνη. Πόσο δεδομένη όμως είναι αυτή; Ο άρχων της ειρήνης Χριστός είναι στο έπακρο περιφρονημένος στον δυτικό κόσμο. Ερήμην Χριστού τρεφόμαστε με φληναφήματα περί πολυπολιτισμικών κοινωνιών εν γνώσει ή εν αγνοία του κινδύνου που μας απειλεί, του μαχητικού και ευρώστου δημογραφικά ισλάμ, το οποίο οι ισχυροί του κόσμου προκα-

λούν στις μουσουλμανικές χώρες και στη συνέχεια καλούν τους ανερμάτιστους λαούς της Ευρώπης να δεχθούν τους πιστούς του με πνεύμα κατανόησης και με αποδοχή της συνύπαρξης. Αντί να καταγγέλλεται η αισχρή διεθνής πολιτική των αθλίων συμφερόντων, υποτάσσονται οι λαοί στα κελεύσματα των εξουσιαστών και επέρχεται διάσπαση του κοινωνικού σώματος σε υπερασπιστές και ενάντιους προς τους μετανάστες. Και οι μεν και οι δε αγνοούν ή θέλουν να αγνοούν τα άθλια παιχνίδια των ισχυρών και, αντί να ειρηνεύουν με τη χάρη του Θεού, αντιμάχονται αλλήλους επιδεινώνοντας την όλη κατάσταση. Επαληθεύεται εκείνο που έγραψε στο ευαγγέλιό του ο άγιος Ιωάννης ο θεολόγος: «Αυτή είναι η αιτία της τιμωρίας. Το φως ήλθε στον κόσμο, αλλά οι άνθρωποι αγάπησαν μάλλον το σκότος παρά το φως, γιατί τα έργα τους ήταν μεστά κακίας». Ο Απόστολος Παύλος γράφει στην προς Θεσσαλονικείς επιστολή του: «Όταν λέγουν ειρήνη και ασφάλεια, τότε έρχεται επάνω τους αιφνίδιος όλεθρος». Μήπως οι ισχυροί μας ετοιμάζουν για νέο όλεθρο, οδυνηρότερο των προηγουμένων του 20ού αιώνα;

«ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ»

Πηγή : www.antibaro.gr/article